

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 314

гр. М., 03.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – М. в закрито заседание на трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аделина Троева

Членове: Аделина Тушева
Елизабета Кралева

като разгледа докладваното от Елизабета Кралева Въззивно частно гражданско дело № 20221600500173 по описа за 2022 година

Производството делото е образувано по реда на [чл. 274 - 279 от Гражданския процесуален кодекс](#).

Постъпила е въззивна частна жалба вх.№313 от 30.03.2022година, подадена от А.Я.задвокат от АК М. като пълномощник на А.Д. срещу Определение №67 от 17.03.2022година на Районен съд гр.Б. постановено по гр.д.№600/2021година, с което е прекратено производството по делото и изпратено за разглеждане по подсъдност на С. районен съд.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и допуснати съществени процесуални нарушения на атакувания съдебен акт.Жалбата е подробно мотивирана.Твърди се, че родово компетентен е районния съд по настоящия адрес на детето, т.е адреса на който фактически пребивава, който към настоящия момент е гр.В..

Моли съда да отмени атакуваното определение като незаконосъобразно и върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

В срокът по чл.276 от ГПК не е постъпил писмен отговор по частната жалба от въззиваемите страни.

МОС констатира, че частната жалба е подадена в срока по [чл. 275, ал.1 ГПК](#) от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на въззивно обжалване и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.Съображенията на

МОС за това са следните:

С атакуваното определение от 17.03.2022година Районен съд гр.Б. е прекратил производството по гр.д.№600/2021година по предявените от жалбоподателя иски за предоставяне упражняването на родителските права, определяне на режим на лични отношения с другия родител и присъждане на месечна издръжка и е изпратил същото по подсъдност на СРС. Като мотив за това първоинстанционния съд е приел, че обичайната среда на живот и трайно пребиваване на детето е в гр.С., независимо, че от данните по делото се установява, че от есента на 2021година детето Ц. живее в гр.В.. Така направените изводи не се споделят от настоящата инстанция по следните съображения.

Съгласно чл.17,ал.2 от СК когато родителите не живеят заедно и не могат да постигнат споразумение относно местоживеенето на детето спорът се решава от районния съд по настоящ адрес на детето. За настоящ адрес на детето следва да се приеме неговото фактическо местопребиваване към момента на предявяване на иска. Това има предвид и §1, т.15 от ДП на Закон за закрила на детето. Именно по този начин се цели закрила на детето с оглед последващите процесуални действия, които могат да се извършват. От наличните писмени доказателства се установява, а и е безспорно между страните, че към настоящия момент детето живее в гр.В. и поради влошени отношения с майката.

Ето защо МОС приема, че родово компетентен по настоящ адрес на детето в гр.В. е Районен съд гр.Б.. Като е приел различно от това първоинстанционния съд е постановил едно незаконосъобразно определение, което следва да бъде отменено и делото върнато на РС Б. за продължаване на съдопроизводствените действия.

При този анализ на доказателствата по делото жалбата е изцяло основателна и следва да бъде уважена.

Водим от гореизложеното, МОС

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА определение № №67 от 17.03.2022година на Районен

съд гр.Б. постановено по гр.д.№600/2021година, с което е прекратено производството по делото и изпратено за разглеждане по подсъдност на С. районен съд.

ВРЪЩА делото на Районен съд - Б. за продължаване на съдопроизводствените действия.

Опредебението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____